

عنوان مقاله:

توجه به مجتمع مسکونی معاصر در کشور با رویکرد تاثیر واحد همسایگی و امکانات محیطی برای ایجاد حس تعلق مکانی ساکنین

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و ششمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سجاد اکبری بالدرلو - استادیار گروه معماری، دانشگاه ارومیه، ایران

فائزه نصیرزاده - گروه معماری، دانشکده شهرسازی هنر و معماری، دانشگاه ارومیه، ایران

الهام رسول زاده - گروه معماری، دانشکده شهرسازی هنر و معماری، دانشگاه ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به رشد جمعیت، کمبود و افزایش قیمت زمین در شهرهای توسعه یافته، جهت تامین مسکن موردنیاز، احداث آپارتمان و مجتمع های مسکونی امری اجتناب ناپذیر است. همچنین مسکن و مجتمع های مسکونی نیز جزئی جدایی ناپذیر از شهر می باشند. از طرفی زندگی در ساختمان های آپارتمانی و بلندمرتبه سبب کاهش ارتباط ساکنان با فضای باز شده است. این امر میتواند سبب کاهش تعامل و سرزندگی و عدم حس تعلق فرد نسبت به محیط زندگی خود شود و بر روابط اجتماعی فرد اثرات منفی باقی گذارد. پس توجه کافی طراحان به این موضوع می تواند بسیار حائز اهمیت و زمینه ساز فرهنگ و ساختار اجتماعی فرد شود. از این رو از پژوهش حاضر که با استفاده از روش تحقیق توصیفی-تحلیلی و باهدف مقاله که، دستیابی به حس تعلق ساکنین با استفاده از واحد همسایگی و امکانات محیطی است، نتایج زیر حاصل گردید. با توجه به کمبود فضای باز در ایجاد محوطه مطلوب مجتمع های مسکونی، به کارگیری راهکارهای معمارانه در بهینه سازی فضای باز و توجه به واحد همسایگی از طریق خلق و طراحی فضاهای جدید در مجتمع های مسکونی است. با تعریف اینفضاها با رعایت حقوق ساکنین و با افزایش کیفیت های محیطی می توان ساکنین مجتمع مسکونی را به داشتن روابط اجتماعی بیشتر تشویق کرد و حس تعلق مکانی ساکنین به محیط را افزایش داد.

کلمات کلیدی:

مجتمع مسکونی، واحد همسایگی، حس تعلق، تعاملات اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1037468>

